

ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ

(*Από τους «Μύθους» του TRILUSSA*)

Ένα γέρινο γουρούνι είπε σὲ κάτι βώδια :
— Βαρέθηκα πιά αὐτὴ τὴ βρώμικη ζωὴ ! Θὰ
φορέσω φράκο, παπούτσια μὲ φιδόγγους, λουλούδι
στὴν μπουντονιέρα καὶ μονόκλ στὸ μάτι, καὶ θὰ μπῶ
στὴν κοινωνία ποῦχει ὄρμαιους κ' εὐγενικούς τρό-
πους.

Τόπτε καὶ τόκανε. Καὶ τὸ ἴδιο βράδι πῆγε στὸ
σαΐ μιᾶς κοντέσσης, χῶθηκε ἀνάμεσα στὶς ὀμορφες
κυρίες, μίλησε φραντζέζικα, ἔπαιξε πιάνο, τραγού-
δησε, χόρευε, ἔκαμε καὶ κόρτε.

Καὶ ὕστερ' ἀπὸ δυὸ τρεῖς μέρες νά σου το πάλι
στὰ πρῶτα του.

— Μπᾶ ! κάνουν τὰ βώδια. Γίγρισες κιάλια ;
Δὲ σ' ἄρεσε ἡ κοινωνία ;

— Ὅχι ! πού νὰ πάρ' ἡ δουρὴ ! λέει τὸ γουρού-
νι. Μὰ τὸ Θεό, ὀμορφα θὰ περνοῦσα, μὰ κάνουν ἔ-
κεινοὶ κεὶ χειρότερες βρωμιές ἀπὸ τίς δικές μας, καὶ
ἄσ' τους νὰ κοιφεύονται !

Π ρ' φραση Κ. ΤΡΙΚ.....

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

*Ἐκθέσεις τῶν ἐλεγκτῶν πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευ-
σιν τῶν Μετόχων τῆς 18)31 Μαρτίου 1914*

Κύριοι Μέτοχοι,

Συμφώνως τῇ ἀναθεθείᾳ ἡμῖν ἐντολῇ ἐπελή-
φθημεν τοῦ ἐλέγχου τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῆς ὑ-
μετέρας Τραπεζῆς πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν ὑπολοίπων
τῶν Γενικῶν Λογισμῶν τῶν ἐν τῷ πρὸς ἔγκρι-
σιν ὑποβαλλομένῳ Ἰσολογισμῷ.

Ἡ παρ' ἡμῶν ἐνεργηθεῖσα ἐξέτασις τῶν λογι-
στικῶν βιβλίων ἐβεβαίωσε τὴν πλήρη τάξιν καὶ ἐνη-
μερότητα τοῦ Λογιστικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστή-
ματος τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ σύμφωνον τῶν ἐν τῷ
Ἰσολογισμῷ τῆς 18)31 Δεκεμβρίου 1913 ὑπολοί-
πων πρὸς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ Καθολικοῦ καὶ τοῦ βι-
βλίου τῆς συγκεντρώσεως τῶν ὑπολοίπων τῶν Ἰσο-
λογισμῶν τοῦ τε Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν
ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς.

Βεβαιοῦντες τὴν εὐάρεστον ἐντύπωσιν, ἣν ἔσχο-
μεν ἐκ τοῦ γενομένου λογιστικοῦ ἐλέγχου, συνιστώ-
μεν ἡμῖν τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑποβαλλομένου Ἰσολογι-
σμοῦ τοῦ ἔτους 1913.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1914.

Οἱ Ἐλεγκταὶ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΑΓΡΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ ΝΑΣΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΨΑΠΦΑΣ

«*Ὄϊον τὸ γλυκύμαλον.....*»

*Ἐὖ εἶσαι τὸ γλυκόμηλο, πού ἀφράτο κοκκινίζει,
Στὴν ἄκρια στὸ ξώκλαδο φαίνεται εἰ μηλοκόφτες,
Πῶς τὸ ξεχάσαν μοναχό, μὰ ὄχι δὲν τὸ ξεχάσαν,
Ἄν ἔφτανε τὸ χέρι τοῖς, εἰαὶ ἀψηλῆ, τὸ μῆλο.*

«*Κῆ δ' ἀμβροσίας...*»

*Ἐκεῖ, μὲ ἀθάνατο κρουὶ ξέχειλο τὸ κροντήρι,
Εἶχαν καὶ τὴν Ἑρμῆ οἱ Θεοί, πού μὲ στομνὶ κερνοῦσε.
Κι ὁ οἱ τοὺς οἱ ἀθάνατο, μὲ δλόχρεσα ποιήρια,
Κρητοὶ ἔσταξαν, καὶ οἱὸ γαμπρὸ εὐχηθῆκαν νὰ προκόψῃ.*

«*Κατθανοῖσα κείσεται....*»

*Μὲ τὴ θανή σου θὰ σβουαῖς κ' ἐνὶ καὶ τὸνομά σου
Γιὰ πάντα, καὶ ποιῆς κειεὶς δὲ θὰ σὲ λαχισαρήν
Τι σὴς Πιερίας τὸ βυινό δὲ μάζεμεις, ποιῆς σου,
Ρόδα καὶ τῶρα ἀνήρησιθ θὰ κατβῆς στὸν Ἄδη,
Καὶ μὲ τοὺς μαύρους τοὺς νεκροὺς θάσαι διωγμένη πάντα.*

«*Αἰ δ' ἤγες ἔσλων...*»

*Ἄν εἶχες κάπιο πόθο ἐὼ καλὸ μὲς στὴν καρδιά σου,
Κ' ἡ γλώσσα σου δὲν πῆγαινε κάτι κακὸ νὰ βγάλλῃ,
Ἔτοι σὰ μάτια σου ἡ νεροπὴ δὲ θὰ γαινόταν ἴωρα,
Μὰ θὰ μιλοῦσες λύτερα γι' αὐτὸ σου ἐδῶ τὸν πόθο.*

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ

ΚΙΣΜΕΤΙ

Καμια φορα, αγαπούλα, πού ξεχνιέμαι
Στὴν ἀγκυλιά σου καὶ μιλία δε βγάλλω
Καὶ πού σαν τρομαγμένος σε κοιτάζω,
Μὴ με ρωτήσεις πια τί συλλογιέμαι !

Τὴν καρδιά μου τὴν ξέρεις, αγαπούλα, —
Τὸ ξέρεις πούγινε ὅλη πια δικιά σου,
Πῶς νὰ με πάρει τώρα ἀπο κοντὰ σου
Μπορεὶ τοῦ τάφου μόνον ἡ δροσοῦλα.

Λοιπὸν, νὰ ζεῖς ! μὴ με ξαναρωτήσεις
Τί μέσα μου κρυφα με βασανίζει !
Τὸν τοῖχο πού τις σκέφες μὰς χωρίζει,
Οὔτε καὶ συ μπορεῖς νὰ τὸν γκρεμίσεις.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400 450 σελίδες)

Συντρόφι τῆ 10, προσηλωτέα.

Διεύθυνση «Grammata» B. R 1146, Alexandri Egypte